

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/153/2023
Identifikačné číslo spisu:	6122298927
Dátum vydania rozhodnutia:	28.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6122298927.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpenej splnomocnenkyňou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanej P. B., narodenej XX. L. XXXX, U., L. XXXX/XX, zastúpenej splnomocnenkyňou JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 16.129,88 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Csp/96/2022, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 1. júna 2023 sp. zn. 3CoCsp/5/2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 1. júna 2023 sp. zn. 3CoCsp/5/2023 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. októbra 2022 č. k. 16Csp/96/2022-147 I. konanie v časti o zaplatenie 500 eur zastavil, II. vo zvyšku žalobu zamietol a III. žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok právne zdôvodnil ust. § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 7 ods. 1, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 a 2 a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej tiež len „zákon o bankách“). Vecne dôvodil, že v prvom rade sa zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobkyne. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, keďže OTP Banka Slovensko, a. s. (právna predchodkyňa žalobkyne, ďalej len „banka“) bola v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi bankou a žalovanou bola 19. októbra 2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere OTP refinanc exprese č. 157/5006/15SU (ďalej len „zmluva o úvere“ alebo „zmluva“), na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 24.745 eur. Pohľadávka voči žalovanej z predmetného úveru bola postúpená bankou písomnou zmluvou na žalobkyňu. Keďže sa jednalo o spor s ochranou slabšej strany (žalovanej), žalobkyňa bola súdom prvej

inštancie vyzvaná na predloženie dôkazov o skúmaní bonity žalovanej. Podľa predloženého vyjadrenia mala žalovaná deklarovať príjem vo výške 1.770 eur, ktorý mal byť overený dopytom z úverového registra. Žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaná deklarovala príjem v takejto výške, ale ani nepreukázala, že by tento príjem banka overovala. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa súdu nepreukázala skúmanie príjmov a hlavne výdavkov žalovanej. Z predložených listinných dôkazov takéto zisťovanie nevyplyva. Za týchto okolností banka zjavne nekonala s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ale naopak, tieto svoje povinnosti porušila, čím boli naplnené predpoklady hmotnoprávnej fikcie podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j., že banka nebola oprávnená vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Banka nemohla postúpiť žalobkyni tzv. „živý úver“. V konaní neboli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky. Podľa zmluvy bola konečná splatnosť úveru 25. októbra 2024. K vyhláseniu predčasnej splatnosti nedošlo, a teda banka nemohla postúpiť žalobkyni 7. mája 2021 tzv. „živý úver“. Banka postúpila svoju pohľadávku na žalobkyňu, čím konala nielen v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne úspechom žalovanej v konaní v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 1. júna 2023 sp. zn. 3CoCsp/5/2023 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP a žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie (v napadnutej časti) odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Uviedol, že pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala vadu obligatórneho zastúpenia žalovanej v konaní, nedostatok právneho zastúpenia je nedostatkom podmienky konania, ktorý možno odstrániť. Odvolací súd nepovažoval podanie žalovanej - odpor proti platobnému rozkazu za podanie bez autorizácie. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu zaslala do spisu plnomocenstvo so zaručenou konverziou (č. l. 173-174 spisu), čím jednoznačne preukázala právne zastúpenie v predmetnom konaní advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Váchan, advokát, s.r.o., a preto táto odvolacia námietka je nedôvodná. Súd prvej inštancie pri posudzovaní splnenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobkyňou (pozn. správne bankou) zodpovedal všetky otázky, ktoré považoval pre rozhodnutie za podstatné, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny záver. Rozhodnutie i dostatočne odôvodnil. Odvolací súd dodal, že pri overovaní bonity žalovanej nemala banka k dispozícii dostatočné údaje o príjmoch a výdavkoch žalovanej, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovanej o úver nemala k dispozícii všetky relevantné údaje. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní nebolo preukázané splnenie povinnosti uloženej banke ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre účely posúdenia splnenia tejto povinnosti nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobkyňa) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (žalovanej). Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa. Za daného stavu aj odvolací súd konštatoval, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neplatnosti predčasného zosplatnenia úveru je správny. Keďže k platnému predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo, banka v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch postúpila na žalobkyňu pohľadávku, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (25. októbra 2024). Zmluva o postúpení pohľadávok zo 7. mája 2021 bola neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka), a teda správnym dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej legitimácie žalobkyne. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania bolo právne odôvodnené ust. § 396 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a vecne úspechom žalovanej v odvolacom konaní

v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila ustanovením § 420 písm. d/ CSP (v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie) a § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Navrhla zrušiť rozsudok nižších súdov a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (eventuálne navrhla zmeniť rozsudok odvolacieho súdu tak, že konanie sa zastaví). Uviedla, že Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „upomínací súd“) v upomínacom konaní vydal 2. mája 2022 platobný rozkaz sp. zn. 28Up/388/2022 (návrhu/žalobe v plnom rozsahu vyhovel). Voči tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom advokáta JUDr. Petra Váchana odpor. K odporu boli predložené prílohy označené ako „Plnomocenstvo“ z 13. mája 2022 (ďalej aj len „splnomocnenie“) a „Poverenie“ z 1. februára 2021 pre T.. L. B. (ďalej len „poverenie“). K podanému odporu sa vyjadrila žalobkyňa a vec bola následne upomínacím súdom postúpená. Odpor proti platobnému rozkazu nebol elektronicky podpísaný JUDr. Petrom Váchanom, ale podpísala ho T.. L. B., ktorá konala v mene JUDr. Petra Váchana, pričom odpor proti platobnému rozkazu podpisovala svojím „KEP-om“. T.. L. B. nepriložila žiadne substitučné splnomocnenie ani žiadne iné splnomocnenie (v poverení bolo výslovne uvedené, že sa nejedná o substitučné poverenie). Platobný rozkaz teda nadobudol právoplatnosť a vec nie je možné prejednať znova. Upomínací súd mal dôsledne skúmať splnenie predpokladov, či podaný odpor spĺňa náležitosti potrebné pre jeho vecné prejednanie príslušným súdom v nadväznosti na zákon o upomínacom konaní. Z uvedených dôvodov bolo totiž namieste, aby upomínací súd ako súd kauzálny príslušný odpor žalovanej podľa § 12 písm. a/ zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní o doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) odmietol. Zároveň žalobkyňa uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky (ktorú nepovažuje nižšími súdmi za správne vyriešenú), ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Otázka sa týka výkladu ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 11 ods. 2 tohto zákona o rozsahu povinností veriteľa, a to, či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou, ak na splnenie povinností v zmysle uvedeného ustanovenia veriteľ vykonal dopyt do úverového registra a na základe výsledku dopytu z úverového registra v spojení s posúdením príjmov spotrebiteľa posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vo svojom dovolaní poukázala na viaceré rozhodnutia krajských súdov i Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“). Pokiaľ pri posúdení bonity žalovanej banka overila návratnosť tak, že od žalovanou deklarovaného príjmu vo výške 1.770 eur odpočítala existujúce záväzky žalovanej vo výške 752,50 eur, životné minimum vo výške 198 eur a ďalšie výdavky vo výške 400 eur a disponibilný zostatok predstavoval sumu 419,50 eur, pričom splátka poskytnutého úveru bola nižšia ako disponibilný zostatok - bola splnená podmienka primárnej návratnosti. Zároveň boli existujúce splátky úverov a úverová história klienta overená dopytom do úverového registra, žiadosťou o úver a čestným vyhlásením, preto záver banky o schopnosti žalovanej splácať úver bol jednoznačný a banka si splnila svoje zákonom stanovené povinnosti.

4. Žalovaná navrhla dovolanie žalobkyne zamietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v

ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Dovolací súd, vychádzajúc z konštrukcie dovolacieho konania v podmienkach aktuálnej právnej úpravy civilného sporového procesu a tiež z ostatného záveru veľkého senátu občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu o prípustnosti kumulácie dovolacích dôvodov podľa § 420 a § 421 CSP (v tejto súvislosti porovnaj uznesenie najvyššieho súdu z 21. marca 2018 sp. zn. 1VCdo/1/2018), preto pristúpil ku skúmaniu existencie dovolacích dôvodov (a tiež dôvodov prípustnosti dovolania), uplatnených dovolaním v tejto veci, podľa chronológie priradenej im ustanoveniami zákona, ktorého sú súčasťou.

8. Podľa § 420 písm. d/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

9. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Žalobkyňa vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, keď namietala, že platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní nadobudol právoplatnosť, a vec teda nemohla byť prejednaná znova. Odpor proti platobnému rozkazu nebol autorizovaný v zmysle zákona a odvolací súd sa s touto otázkou vysporiadal nesprávne.

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa hoci explicitne vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ust. § 420 písm. d/ CSP, implicitne namietala i ust. § 420 písm. f/ CSP, pretože z obsahu dovolania v nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti je zrejmé, že žalobkyňa na túto vadu poukázala.

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobkyne, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti.

13. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

14. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len

„Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

15. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona (§ 420 písm. f/ CSP) sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnil (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

16. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

17. V danej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom k podstatnej odvolacej námietke, ktorou žalobkyňa poukazovala na prekážku rozhodnutej veci (v podstate argumentácia k tomu rovnaká ako v dovolaní) odvolací súd len dodal, že žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu zaslala do spisu splnomocnenie so zaručenou konverziou (č. l. 173-174 spisu), čím jednoznačne preukázala právne zastúpenie v predmetnom konaní advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Váchan, advokát, s.r.o. (ďalej aj len „advokátska kancelária“), a preto táto odvolacia námietka je nedôvodná. Je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za vysporiadanie sa s odvolacou námietkou, ktorá spočívala v namietaní nie splnomocnenia pre advokátsku kanceláriu, ale v tom, že odpor mala podpísať za advokátsku kanceláriu osoba, ktorá nemala substitučnú plnú moc, ale len poverenie a bolo treba odpovedať na to, či odpor bol podpísaný v zmysle zákona. Navyše bez pripojenia si spisu z upomínacieho súdu je akékoľvek konštatovanie k tejto námietke predčasné (v tomto spise sú založené len osvedčovacie doložky k splnomocneniu a povereniu). Odvolací súd v prejednávanej veci nezaujal k otázke urobenej súčasťou odvolania žalobkyne žiadne konkrétne stanovisko, vylučovalo to preto akýkoľvek iný záver dovolacieho súdu než ten, že v tomto prípade došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom tvrdenou zmätočnosťou vadou podľa § 420 písm. f/ CSP a dovolanie musí byť z tohto dôvodu nielen prípustné, ale tiež dôvodné. Len pre úplnosť sa uvádza, že nie je ani zrejmé, na základe čoho odvolací súd konštatoval, že záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je správny (toto súd prvej inštancie vôbec nekonštatoval).

18. Absencia vysporiadania sa odvolacieho súdu v jeho rozsudku s takou odvolacou námietkou, ktorú bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatnú, resp. ak aj pre prípad jej naozajstnej nepodstatnosti chýba argumentácia spôsobilá presvedčiť, prečo je to tak, je totiž tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahu do procesných práv strany sporu), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

19. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu sa pritom do 30. júna 2016 ustálila na tom, že ak v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti znemožňujúcej strane realizáciu jej procesných oprávnení, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby sa zaoberal správnosťou právnych záverov, na ktorých spočíva zrušované rozhodnutie súdu (1Cdo/44/2015, 2Cdo/111/2014, 3Cdo/4/2012, 4Cdo/263/2013, 5Cdo/241/2013, 6Cdo/591/2015, 7Cdo/212/2014, 8Cdo/137/2015) a na tom zotrváva rozhodovacia prax najvyššieho súdu aj po nadobudnutí účinnosti predpisov tvoriacich súčasť rekodifikácie slovenského civilného procesu (2Cdo/5/2018, 3Cdo/146/2018, 8Cdo/70/2017).

20. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúci za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP), a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovolaním vytýkanú vadu zmätočnosti, bol len odvolací súd.

21. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.